

יוחנן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עג.

בדברים דלהלן, האם אמרינן כל העומד להחתך כחתוך דמי?

באוכלים (אליבא דרבינא)	בכלים	
אמרינן	אמרינן ¹	לר' מאיר
אמרינן	לא אמרינן	לר' יהודה

האם שחיטה מצלת על אבר עובר שיצא, או על אבר המדולדל בבהמה, מטומאת נבלות?

אבר המדולדל בבהמה	אבר עובר שיצא	
ללישנא קמא דר' יוחנן: אינה מצלת ² לריש לקיש: מצלת	מצלת	לרבנן
ללישנא אחרינא דר' יוחנן: מצלת ³ לריש לקיש: אינה מצלת	אינה מצלת	לר' מאיר

¹ ולכן ידות הכלים שהן ארוכות ועתיד לקוצצן, ועתה רוצה להטביל את הכלי אינו צריך להטביל את כולו, אלא מטביל מיד עד המקום שרוצה להשאיר אותו מחובר לכלי גם לאחר הקציצה. וכתבו תוס' (ד"ה מטביל), שמירי באופן שהיד עשויה חוליות חוליות שנכנסים שם המים, דאל"כ היה מהוה חציצה.

² הגמ' בעמוד א' הביאה את מחלוקת ר"י ור"ל שנחלקו אליבא דר"מ ורבנן החולקים במתניתין גבי אבר דעובר אם שחיטה מצלת עליו מטומאה או לא, מה ס"ל באבר המדולדל. דר"ל ס"ל כמחלוקת באברים שלר"מ אינו מציל ולרבנן מציל, כן מחלוקת גבי אברים. ור' יוחנן ס"ל שהמחלוקת בעוברין, אבר באבר המדולדל לכו"ע שחיטה עושה ניפול, ומחשיבה לו כאילו הוא כבר נפרד מהבהמה קודם שחיטה, ולא מועלת לו השחיטה. וביאר ר' יוסי בר' חנינא לטעמו של ר' יוחנן לחלק בין אבר עובר לאבר המדולדל, דעובר יש לו תקנה (לשיטת ר' יוחנן עצמו) אם החזיר את ידו, משא"כ אבר המדולדל אין לו תקנה, ולכן שחיטה עושה בו לכו"ע ניפול. והקשתה הגמ' על לישנא זו - וחזרה בה.

³ בלישנא השניה ס"ל לר' יוחנן דאדרבה באבר המדולדל לכו"ע שחיטה אינה עושה ניפול, ומטהרת אותו מידי נבלה, ושונה מדין עובר שנחלק בו ר"מ משום דאינו גוף הבהמה, אבל אבר המדולדל שהוא גוף הבהמה מועלת בו שחיטה לטהרו.